

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇХ РОЛЬ В УПРАВЛІННІ

Розвиток комп'ютерної техніки обумовив її впровадження у всі сфери людського життя. Здатність комп'ютерів швидко опрацьовувати значні обсяги інформації та оперативно реагувати на зміни певних показників відповідно до закладеної програми обумовила їх використання в роботі. Зважаючи на поступове підвищення продуктивності комп'ютерів та на поступове ускладнення комп'ютерних програм, сфера застосування комп'ютерів постійно розширюється, вони використовуються в медицині для діагностики та контролю за станом здоров'я пацієнтів і роботою обладнання.

Подальший розвиток комп'ютерної техніки дозволив використовувати комп'ютери для моделювання динамічних систем та здійснення управління ними. Достатньо тривалий час комп'ютерні системи розглядалися як своєрідні реєстратори інформації, що здатні опрацьовувати її відповідно до запрограмованого простого алгоритму. Розвиток комп'ютерної техніки дозволив здійснювати ускладнення алгоритмів обробки інформації без значного зниження продуктивності комп'ютерних програм. Можливість використання складних розгалужених алгоритмів, призначених для обробки значних обсягів інформації, дозволила використовувати комп'ютерні програми для розв'язання окремих облікових функцій, а в подальшому, в міру підвищення складності програм та розширення їх функціональності, і для виконання функцій управління підприємством. Найпростіші комп'ютерні системи здійснюють управління окремим виробничими процесами підприємства, контролюють стан та продуктивність роботи обладнання, більш складні здійснюють ведення обліку за окремими напрямками, як-то обліковують грошові кошти, товарно-матеріальні цінності, контролюють стан розрахунків підприємства. Спеціалізовані програми дозволяють зібрати інформацію про діяльність всього підприємства в цілому, узагальнити її, скласти фінансову та податкову звітність даного підприємства, відправити її користувачам, використовуючи засоби електронного зв'язку чи електронної пошти.

Найбільш досконалі програми, використовуючи дані про минулу діяльність підприємства, прогнозують показники майбутньої діяльності підприємства, розробляють проекти можливих управлінських рішень, оцінюють їх та рекомендують менеджерам найкращі варіанти управлінських рішень, виходячи з зібраної в їх банку даних інформації.[1]

Метою інформаційного забезпечення, як основи на якій підприємство здійснює свою діяльність, є надання користувачам повної, правдивої, достовірної та своєчасної інформації необхідної для забезпечення процесу управління. Отримати таку інформацію можна шляхом створення ефективної системи інформаційного забезпечення. Систему інформаційного забезпечення підприємницької діяльності визначають як сукупність взаємопов'язаних інформаційних підсистем, що опосередковують на міжсуб'єктному рівні відносини щодо організації та здійснення підприємництва [2].

На нашу думку у свою чергу, інформаційна система повинна на підприємстві, забезпечувати вирішення таких завдань на підприємстві: збір даних необхідних для забезпечення своєчасною, повною та достовірною інформацією осіб, які приймають управлінські рішення; опрацювання інформації, яка необхідна для прийняття управлінських рішень; розповсюдження інформації на різних ланках управління.

Отже, під інформаційним забезпеченням слід розуміти сукупність інформації необхідної для управління економічними та обліковими процесами та прийняття управлінських рішень. Належний рівень інформаційного забезпечення дасть змогу підприємству підвищити результативність прийнятих рішень у процесі діяльності. Адже основною метою інформаційного забезпечення є надання користувачам необхідної інформації, яка у свою чергу є важливим ресурсом, адже містить дані які зменшують невизначеність у діяльності об'єктів.

Список використаних джерел

1. Сусіденко В.Т. Інформаційні системи і технології в обліку: навчальний посібник. Київ: ЦНЛ.
2. Корнев Ю. Інформаційне забезпечення розвитку підприємницької діяльності. Вісник Національної академії наук України. 2008. № 5. С. 24-31.

– «Іміджевий ефект», що характеризується рентабельністю для підприємця-новатора та втратою для споживача, який не отримує інноваційної продукції відповідної ціни. Цей напрямок інноваційного розвитку може виникнути у компаніях, де орієнтація корпоративного інноватора полягає в тому, щоб слідувати «модним тенденціям», коли усталений імідж компанії не завжди дозволяє виводити на ринок нові продукти, думаючи про переваги споживачів та критерій «ціна-вигода»;

– «Ефект чорного кола», який характеризується збитковістю як для новатора, так і для споживача, який отримує інноваційну продукцію з якісними характеристиками, які не відповідають ціні. Цей напрямок інноваційного розвитку може виникнути, коли ні підприємець-новатор, ні споживач не мають достатньої компетентності для оцінки прибутковості.

Визначення напрямку інноваційного розвитку залежно від мотивів здійснюється шляхом порівняння вигоди, яку отримує споживач від використання інноваційної продукції та її ціни, та порівняння ефекту впровадження інновацій та інвестиційного інноваційного капіталу новатора.

Пуцентейло П.Р. і Гуменюк О. О. переконані: “Упродовж останніх років відбуваються процеси технологічних трансформацій, котрі зумовлюють перехід на якісно новий рівень технологій ведення бізнесу в умовах цифровізації економіки” [8, с. 131].

Список використаних джерел

1. Гриньов А.В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління. Х. : ІНЖЕК, 2003. 308 с.
2. Економіка й організація інноваційної діяльності: підручник / за ред. О. І. Волкова, М. П. Денисенка. К.: Професіонал, 2011. 960 с.
3. Йохна М. А. Економіка і організація інноваційної діяльності :навч. посіб. К.: Академія, 2011. 400 с.
4. Заблоцький Б. Ф. Економіка й організація інноваційної діяльності: навч. посіб. Львів :Новий Світ-2000, 2008. 456 с.
5. Ілляшенко С.М. Інноваційний менеджмент:підручник. Суми :Університетська книга, 2010. 334 с.
6. Микитюк П. П. Інноваційна діяльність: навч. посіб. К. : Центр учбової літератури, 2009. 392 с.
7. Микитюк П. П. Управління інноваціями: навч. посіб. Тернопіль: Економічна думка, 2013. 257 с.
8. Пуцентейло П. Р., Гуменюк О. О. Цифрова економіка як новітній вектор реконструкції традиційної економіки. Інноваційна економіка. 2018. № 5-6. С. 131-143.
9. Сурин А. В. Инновационный менеджмент: учебник. М. : ИНФРА-М, 2009. 368 с.